

ป้าจินตนา โอสถ

ปาจินตนา โอสล

หลวงพ่อดปากน้ำ ภาชีเจริญ
เปรียบประดุจร่มโพธิ์แก้วที่ให้ความร่มเย็น
แก่ทุกชีวิตที่ได้เข้ามาอาศัยใต้บารมีท่าน
เปลี่ยนชีวิต จากผู้ทุกข์ยากให้มีความสุขในเส้นทางอันดงาม
ความเมตตาของท่าน ไม่มีประมาณ ทุกคนที่มาเจอท่าน
ต่างก็รู้สึกว่ เหมือนได้พบบิดาบังเกิดเกล้า
ที่เคยพลัดพรากจากกันมานานแสนนาน
ดังชีวิตของคุณหมอจินตนา โอสล
แพทย์แผนโบราณ วัย ๗๐ ปี ที่ยึดมั่นในความดีงาม
และธรรมะที่หลวงพ่อดปากน้ำสอน กล่าวได้ว่าการได้ชีวิตที่เปี่ยมสุข
เพราะหลวงพ่อดปากน้ำ เป็นผู้ให้ชีวิตอย่างแท้จริง

ก่อนที่จะมาพบหลวงพ่อดปากน้ำนั้น ตอนเป็นเด็กลำบากมาก
กำพร้าแม่ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ ตอนนั้นลำบากมาก ตอนนั้นรู้สึกว่
แม่อายุ ๔๐ กว่า ก็มาเสียชีวิต แม่มีลูกทั้งหมด ๑๑ คน แม่ป่วย เป็นโรค
หวับลูกบิด พยายามรักษา ค่าเข้มนิดยาเข้มลละ ๑๕๐ บาท สมัยนั้นแพง
มากนะ ๑๕๐ บาท พอครบกำหนดที่แม่คลอด แม่กับน้องที่อยู่ในท้องก็เสียชีวิต
ตอนแม่เสียชีวิตลำบากมาก แม้แต่โลศศพก็เอาเตียงนอนมาทำโลศ ลูกร้องไห้
ระงม แม่เสียก็เหมือนแพแตก ชีวิตก็ระหกระเหิน น้องที่เหลือก็ย้งเล็ก ๆ

กำลังเรียนอยู่ ป.๔ การเรียนก็จำเป็นต้องหยุดชะงัก แต่เป็นคน
ชอบทำบุญ หลังจากแม่เสียก็ทำบุญมาก ทำบุญใส่บาตร สมัยก่อนต่าง-
จังหวัดเขามีการเกี่ยวพันกับเรื่องข้าว ที่นี้เราก็ลองไปทำการค้าขายข้าว
รับสีข้าว ข้าวเปลือก ๑๐ ถัง จะได้ข้าวสาร ๔ ถัง ครึ่งถึงนั้นเราก็กได้มา

ทำงานโอโห แฉวเรือคนเดียววันะ จ้างเด็กมาคนหนึ่งอายุ ๑๒ ขวบ ส่วน ดิฉันอายุย่างเข้า ๑๔ ลำบากมาก ที่นี่เรือล่มเพราะคลื่นเรือใหญ่ ข้าวหาย หมดทั้ง ๒ ครั้ง แล้วต้องใช้หนี้เขาอีก เราก็สู้ต่อไปไม่ท้อแท้ทำงานใช้หนี้ เขาหมดก็แทบแย่ บางครั้งเรือไปติดฝักตบกว่าจะถึงบ้านก็เที่ยงคืนก็มี อาหารการกินไม่ต้องพูดถึง ข้าวเปล่ากับน้ำปลาก็นับว่าดีที่สุดแล้ว จิตใจ ครุ่นคิดอยู่แต่ว่าอยากจะบวชชิตีกว่า สมัยเด็กนั้นนับถือลัทธิศาสดามาก อยู่มาวันหนึ่งเรือมาติดอยู่หน้าวัดป่าพฤษ อ.บางปลาม้า ก็มาเจอแม่ชี คนหนึ่ง แม่ชีกล่าวถึงธรรมะ กล่าวถึงหลวงพ่อดอกน้ำว่า วัดปากน้ำ ะมีแม่ชีมากมายจึงอยากจะบวช มากับเพื่อน ๒ คน เพื่อนจะพาสามีมา เข้าเป็นทหารที่กรุงเทพฯ นั่งเรือมากับเขา มีกำนันมาด้วย กำนันนี้จะเอา หมอมาขายไม่จริงใจที่จะให้เราบวช เราก็กอบารมีของพระพุทธเจ้า ตอน เด็กๆ นึกถึงพระพุทธเจ้า ทั้งที่ไม่รู้จักว่าพระพุทธเจ้าท่านคือใคร แล้วขอให้มาถึงวัดปากน้ำ

ภรรยาของกำนันก็มองหมอ แล้วก็ว่าหน้าตาอย่างหมอนี้ยังเด็ก ไม่น่าจะบวชชิตี น่าจะอยู่ทางโลก ไปพักบ้านคุณนายที่เทเวศน์ ลูกชายของคุณนายเป็นกัปตันเดินเรือ เขาอยากให้หมอแต่งงานกับลูกชายเขา หมอ ก็บอกว่า ถ้าจะแต่งงานให้บวชสัก ๑๕ วัน แต่ในใจคิดว่า บวชแล้วจะไม่สึก แน่แน่นอนจะเกาะผ้าขาว จะอยู่กับหลวงพ่อดอกน้ำอันอ่อนนุชเขาใจอ่อน เสร็จแล้วก็บอกให้กำนันพาไปส่งที่วัดปากน้ำ แต่กำนันหลอกพาเลี้ยวลดศอกเคี้ยว ในใจตอนนั้นคิดถึงแต่หลวงพ่อดอกน้ำ ทั้งที่ไม่รู้จัก “หลวงพ่อดอกน้ำช่วยลูกด้วย” ลูกนี้ แยกแล้ว เพราะกำนันบอกให้เป็นเมียน้อยเขาดีกว่า จะได้อยู่อย่างสบาย (สมัยนั้นกำนันเป็นคนมีอิทธิพลมาก) ก็นึกให้หลวงพ่อดอกน้ำช่วยลูกด้วย ให้ดล ใจให้เขาไปส่งให้ถึงด้วย ดิฉันยกมือไหว้อ่อนนุชแล้ว อ่อนนุชอีกจนกำนัน แก่ใจอ่อน ผลที่สุดก็พามาส่งถึงวัดปากน้ำ

สมัยก่อนหลวงพ่อดอกน้ำมีศาลาเล็กๆมาก มีโรงครัวเล็กๆ

ภูฏิกิไม่มี หาพระองค์ไหนที่จะเหมือนหลวงพ่อก็ไม่มีเลย ท่านเป็นพ่อในสายธรรมจริงๆ ท่านเมตตาคนยากคนจน ท่านต้อนรับ พอไปถึงท่านแล้ว ท่านก็ถาม “ลูกมาจากไหน” ก็บอกว่ามาจากสุพรรณ ท่านก็พาไปส่ง เมียท่านเขาก็ให้นัดให้ไปเจอที่บ้านคุณนาย ให้มาบวชแค่ ๑๕ วันเท่านั้น แล้วให้สึก

พอมาถึงหลวงพ่อก็นั่งสมาธิ จิตใจก็บริสุทธิ์ เหมือนกับขึ้นสวรรค์ นั่งสมาธิไป ๗ วันก็เห็นแสงสว่าง แล้วฉันเห็นแม่ที่ตายไป เหมือนกับเรานั่งสมาธิ แล้วจิตล่องลอยไปเห็น แม่นั่งเสื้อผ้าสีขาว ตอนแม่เสียชีวิตนั้น หมออายุประมาณ ๑๓ ปี มาบวชก็เห็นหน้าแม่ เห็นว่าแม่คลอดลูกตายและไปอยู่กับน้องที่ตายด้วย

แม่ชีจินตนา โอสถ

พอไปเล่าให้พ่อฟังพ่อก็บอกว่า เหมือนกับที่พ่อฝัน อยู่ในสภาพเดียวกันเลย

ตอนที่ไปเห็นแม่นั้นแม่ชีคุมไป แม่ชีจะสอนธรรมะ หลวงพ่อให้ไปนั่งกับแม่ชีรู้สึกจะเป็นแม่ชีล่อม พอได้ธรรมะแล้วหลวงพ่อก็บอกว่า “เอ็งได้ธรรมะ เอ็งพยายามนะ” โดยมากหลวงพ่อก็จะพูด เอ็งมีบุญนะ เป็นภาษาโบราณ หมอเป็นคนแฉะเร็วเก่ง แม่ชีเลยให้หมอเป็นคนแฉะเร็ว ขยันไปแฉะเร็วแต่เข้าไปกับคุณแม่ท่วม แฉะเร็วไปซื้อกับข้าวมาถวายพระ แล้วส่ายๆหน่อย กว๋ยเดี่ยวเรือกี่มา ก็ไปซื้อมาถวายหลวงพ่อก็ หลวงพ่อก็จะถามเรื่องราวว่า “ปฏิบัตินะลูกนะพยายามนะ นั่งถึงไหน ให้ตั้งจิตให้แน่วแน่” สมัยก่อนจะมีสอนธรรมะบนศาลา ศาลาเก่ามาก จุคนได้เป็น ร้อยๆ คน เยอะมากเลย มาจากทุกหนทุกแห่ง แล้วก็มิโรงครัวเก่า ถึงอย่างนั้น หลวงพ่อยังเลี้ยงพระได้เยอะ ปัจจุบันศาลาที่ฉันภัตตาหารสมัยก่อนเป็น

โรงครัวเก่า แต่ที่นี่โรงครัวเก่าก็ไปติดริมแม่น้ำ ตรงศาลามีศาลาเล็กๆ มีเรือจอด แล้วศาลาอีกหลังก็ถัดไป เก้ามากเลย ตรงที่หลวงพ่อรับแขก ตอนนี้เป็นประชาสัมพันธ์ของวัดปากน้ำ

พอมออยู่ครบ ๑๕ วัน เขาก็มาตามให้สึก ทั้งกำนัน เมียกำนัน กับลูกคุณนาย เขาชี้หน้าด่าว่า ไหนจะบวชแค่ ๑๕ วัน เราก็ปล่อยให้เขาด่า แล้วก็ภาวนาให้หลวงพ่ช่วย ขณะนั้นแม่ชีท้วมมองเห็นพอดี แม่ชีท้วมรู้สึกเสียหมดว่าไม่อยากสึก ท่านก็เรียกหมอเข้าไปหา แล้วให้รีบไปประเคนอาหารพระทำให้เราได้โอกาสขอตัวออกมา หลวงพ่อดังชื่อให้ใหม่ ตั้งแต่มายังชื่อว่าจินตนา ชื่อเล่นแต่ก่อนชื่อว่า ทุกข์ แม่เป็นคนจีนพูดไทยไม่ได้ พ่อเป็นคนไทยไปแต่งงานกับแม่ที่ชวเกา หลวงพ่พ่เห็นเราจะไม่สึก แล้วสติปัญญาก็ดี หลังจากช่วยแม่ชีท้วมอยู่ที่โรงครัวได้ ๑ พรรษา ท่านก็ให้ไปเข้าทำวิชา หมออยู่กับคณะทำวิชาสมัยก่อนจะได้ยินแต่เสียงท่าน เป็นช่องเล็กๆ หลวงพ่ส่งอะไรก็ทางช่องเล็กๆ ช่องขนาดจานลอดได้ แยกกันระหว่างพระกับชี แล้วนั่งสมาธิ จะมีเป็นเวร เวร ๑ เวร ๒ เวร ๓ หมออยู่เวรที่ ๒ ตั้งแต่ ๒ ทุ่มถึง ๒ ยาม

สมัยนั้นรู้สึกจะ พ.ศ.๒๔๙๓ หลังสงครามโลกแล้วคณะทำวิชาชุด ๑ ก็มีแม่ชีถนอม แม่ชีถนอมนะท่านเก่งมาก ตอนนี้อยู่เสียแล้ว แม่ชีได้ย้ายไปอยู่อ่างทองตั้งสำนัก ตอนนี้อยู่ยังมีสำนักอยู่ ตรงข้ามกับวัดทองคั่ง ชุดหนึ่งจะมีหัวหน้าคนเดียว แม่ชีจันทร์อยู่รุ่นแรก มีแม่ชีจันทร์ แม่ชีรั่มภา แม่ชีทวีพร อยู่เวร ๑ แม่ชีรั่มภาเป็นคนดีมาก แม่ชีชั้นก็ดีมาก แม่ชีชั้นรักดินฉันมากคือคนแก่จะมีอะไรก็ให้ท่านหน่อย เดี่ยวท่านก็เมตตา สมัยก่อนเวรฉันมีแม่ชีถนอม เวรฉันมีมากที่สุด แต่ไม่ค่อยมีใครกลับมาวัดกันคือออกไปแล้วก็ไปเลย ไม่กลับมาทำบุญที่วัดอีก แล้วชีวิตก็ลำบาก

หลวงพ่ท่านเห็นว่า “เออ...สมาธิ ใช้ได้ ก็ตั้งเป็นอาจารย์สอนธรรมะ ไปสอนที่สุพรรณ มาวัดก็เอาข้าวสารมาให้ มีชื่อเสียงเรียงนามขึ้น

มากี่เพราะเขานับถือหลวงพ่อดปากน้ำ บอกเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อด ใครๆ ก็เลื่อมใส เราก็นั่งสนทนาธรรมะ คนเฒ่าคนแก่เขาก็มา สมัยก่อนเสียได้ ปล้นจี้กัน หมอกำลังนั่งสมาธิอยู่ มาละถามว่า “คนที่ถูกจับไปจะตายหรือ เป็นเราดู เราก็บอก... คนที่ถูกจับไปนี่ตาบอดนี่ ไม่ตายหรอก...” อีกทีหนึ่ง วัควายหาย กำลังสอนๆ อยู่นะ “แม่ชีวัควายตั้งแต่หัวค่ำ ยังไม่เจอนะ” เราก็ตีงเข้าไปในสมาธิ กายซ้อนกายเข้าไปในกายมนุษย์ กายทิพย์ กายพรหม กายอรุณพรหม กายธรรมไปจนถึงกายอรหันต์ ขยายออกไปตอนนั้น เชี่ยวชาญมาก มองไป “วัควายนี่มอๆ ไซ้ไหม” สิ้นไม่ดำนะ ขาวๆ นะ มันติดอยู่ในป่าช้า อยู่ตรงนั้นนะไปหาเถอะ

ส่วนมากเขาเชื่อนะ คนแก่คนเฒ่ามานั่ง คราวนี้แหวนหาย เราก็นั่งๆ เอ๊ะ...รู้สึกว้างเห็นอยู่ในกอกอหุณนะ สีแดงเทรอ ไปหาตรงนั้นก็เจอ วิชาของหลวงพ่อนี้ขลังมาก

สมาธิตอนเด็กๆ พุดแล้วก็อัศจรรย์ พอทำอยู่กับหลวงพ่อดรีก อดไรก็ได้เลย ตอนนี้อยู่ตอนนั้นไม่ได้ พอดตอนเช้าๆ ออกมาทานข้าว คนในโรงครัวกับคนทำวิชาเขาจะแยกกัน ...ขณะที่เราเดิน จิตจะสว่างหมด จะเห็นดวงใสอยู่ในกาย จะมองเห็นหน้าคนไม่ชัด ใจจะติดอยู่แต่ข้างใน

หลวงพ่อดท่านเห็นว่า หมอเป็นเด็กฉลาดและคล่องแคล่วในตอนแรกเลยนั้น ท่านให้ไปฝึกแก้โรคที่ตรงประสาทสัมพันธ์ ฝึกแก้โรคก็ไม่ยากหรอก ท่านบอกว่าพวกนี้มันมีเหตุมาหลายอย่าง มนุษย์เรามี ๒ สาย คือ สายดำกับสายขาว สายขาวคือสายธรรมะของเรา ก็พยายามให้แสงสว่างให้มีความสว่างใสอยู่ตลอดเวลา สายดำของเขา เขาก็สั่งให้ทำบาย ยิงทำเลวร้ายสกปรกโลสมม ไปผิดศีล ผิดธรรม เขายังชอบมากเลย สายดำเขาให้กำลังความชั่วอย่างนี้ แต่สายเราสายขาวก็ให้กำลังแต่ธาตุธรรมฝ่ายดี

หลวงพ่อดจะแยกธาตุ ท่านจะบอกว่าสายดำมันมาแยกอย่างนี้นะ

จะเกิดอะไรขึ้นมาท่านก็ให้ช่วยทำให้สว่างไสว ให้แม่ชีช่วยทำด้วย แต่ที่นี้แม่ชีน้อยเหลือเกิน มีแค่ ๓๐-๔๐ คน ไม่พอ เพราะการทำวิชาต้องใช้คนเยอะ เวลาทำวิชาใช้ว่าใจทุกคนจะนิ่งแน่นตลอดหมดทุกคน สามารถดังไปได้เรื่อยๆ มีที่หลับที่ตื่นก็มี หลวงพ่อท่านก็จะคอยปลุก คือท่านจะเรียกเรียกที่ไรตื่นทุกที่ ได้ยินทุกที่ หลวงพ่อเหมือนท่านจะได้หลับเลย อยู่ทุกกะ และได้ยินเสียงท่านตลอด

คนที่จะมาแก้โรคในสมัยนั้น จะมาส่งกระดาษให้หลวงพ่อ หลวงพ่อก็กินว่าดูแลให้ด้วยนะ แก้ให้ด้วย ต่ออายุให้ด้วย ก็ทำกันเลย ทุกคนช่วยกันทำ ทำกันหลายๆ คนมีพลัง ตอนเย็นที่ข้างนอกห้องทำวิชา ถ้าไม่เจอหลวงพ่อก็นั่งแม่ชีนั่งแก้ โดยขอบารมีหลวงพ่อ อย่างบางคนปวดหัวเราก็นั่งเอากายในกายซ้อนที่เข่า แล้วก็แก้ ไปแก้ในเหตุ

วิชาธรรมกายเป็นวิชาที่สูง เป็นศาสตร์อันหนึ่ง เป็นศาสตร์ของธรรมะ ไม่ใช่ศาสตร์สายดำ ถ้าเป็นศาสตร์สายดำ ต้องเป็นเรื่องเสน่ห์ เล่ห์กล แต่นี่ไม่ใช่ เป็นธรรมะ ใช้ธรรมะล้วนๆ คนที่นั่งสมาธินั้นไม่ต้องทำอะไร หลวงพ่อไม่ชอบให้ทำอะไร ท่านบอกว่าทำแล้วหยาบสมาธิไม่นิ่งแน่น นั่งไปก็ได้ยินแต่เสียงหลวงพ่อสั่งวิชา หลวงพ่อท่านจำชื่อแม่คนทุกคน เวร ๑ เวร ๒ เวร ๓ แม่ชีรุ่น ๑ เยอะมาก รุ่น ๑ คือรุ่นตอนสงครามโลก หลวงพ่อท่านจะจัดเวรดีมาก คือรุ่นเก่าผู้ใหญ่หน่อยท่านก็ให้อยู่เวรดึก เพราะว่าเด็กๆ ต้องเรียนหนังสือ เรียนหนังสือกันเยอะเพราะเขาเอามาทั้งเป็นลูกกำพร้า หลวงพ่อท่านจึงเป็นทั้งพ่อทั้งแม่

แม่ชีญาณิ ศิริโวหาร

แม่ชีจันทร ขนนกยูง

แม่ชีรัมภา โพธิ์คำฉาย แม่ชีทวีพร เลียบประเสริฐ

คุณตรีธา เนียมขำ และคณะแม่ชี

รุ่น ๑ ก็มี แม่ชีจันทร แม่ชีปุก แม่ชีรัมภา แม่ชีทวีพร แม่ชีสมจิต แม่ชีทองสุข แม่ชีญาณิ แม่ชีละมัย แม่ชีชั้น แม่ชีญาณิก็เป็นคนดีมาก แม่ชีจันทรตอนนี้ได้ข่าวว่าเสียแล้ว จะเผาวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ แม่ชีจันทรนี้ท่านใจดี ตอนนั้นหม่ออายุ ๒๐ กว่า แม่ชีจันทรอายุ ๓๗ แม่ชีจันทรเป็นคนดีมาก ชื่อมาก เป็นคนตรงรูปร่างผอม ไม่เคยอ้วน ใจดีมาก ตอนนั้นจะเรียกท่านว่า คุณแม่พี่จันทร

หลวงพ่อก็จะชื่นชมทุกคน รักลูกทุกคน ท่านเมตตาดีมาก สมัยก่อนที่คณะทำวิชาจะมีต้นมะม่วงอยู่ ๒ ต้น แล้วหลวงพ่อก็จะเด็ดใส่กระจาด แล้วให้แม่ชีจับฉลาก หมอาก็มีกอธิษฐานนะว่าถ้าลูกมีบุญมีวาสนาก็ให้จับได้ แล้วก็จับได้เป็นอัครวรย์ หลวงพ่อก็ว่าท่านมีอะไร ท่านก็จะเอามาแบ่งปันให้ลูกๆ ทุกคน

ตอนที่ทำวิชา จะไม่เห็นกันนะพระอยู่ฝั่ง ซ้ายอยู่ฝั่ง

หลวงพ่อยู่ตรงกลางมีฝากระดาน ฝากระดานนั้นเป็นถาดทองคำ ฝากระดานทองคำนั้น
เรื่องของลูกๆ หมดเลย ...โอ้โฮ...พอออกไปข้างนอกพอกลับมาท่านก็จะ
ถามไปไหนมา ท่านทักที่ขยาดก็แล้วกัน ท่านรู้หมด หาอย่างหลวงพ่อนี้
ไม่มีอีกแล้ว ท่านบริสุทธิ์ผุดผ่องจริงๆ ท่านดำก็ดำเจิบ ว่าก็ว่าเจิบ เป็นยิ่ง
กว่าพ่อแม่เสียอีก

มีเรื่องอัศจรรย์เรื่องหนึ่ง คราวนั้นเป็นฤดูหนาว หนาวมากเลย
มีเด็กผู้ชายคนหนึ่ง ออกมาอยู่แถวๆ หน้ากุฏิทำวิชา ดูท่าทางเขาหนาว
มาก พอเห็นแล้วก็สงสาร จึงเอาผ้าห่มที่มีอยู่แค่ผืนเดียวของตัวเองให้เขา
ไป พอบายๆ เย็นๆ หลวงพ่อก็ถามว่า “ใครไม่มีผ้าห่มบ้างวะ” เหมือนกับ
ท่านรู้ แล้วท่านก็ส่งผ้าห่มมาให้ ๑ ผืน ส่งผ่านมาทางช่องเล็กๆ อย่างที่
เล่าให้ฟังว่าห้องทำวิชาจะมีช่องเล็กๆ ไขว้ยื่นส่งของ

วิชาดับดาวนั้นจริงจริง หลวงพ่อบอกท่านไม่ยากให้มีดวงดาว
ดวงอาทิตย์ เมื่อมีดวงจันทร์ ดวงดาว ดวงอาทิตย์ ต้องมีการเกิด แก่
เจ็บ ตาย ท่านทำในเหตุ ดับในเหตุ ทำต่อเนื่องกันมา แม้จะมีอีกก็
หมั่นก็แสนชาติท่านก็จะทำ ถ้าเราพูดถึงหลักธรรมะ คือดับการเกิด แก่
เจ็บ ตาย ไม่ให้มีเกิดแก่เจ็บตาย นี่ก็ทำ ตั้งแต่สมัยพุทธกาล พระพุทธ
องค์ท่านต้องการไม่ให้มีเกิด แก่ เจ็บ ตาย ท่านจึงให้ดับความกำหนัด
เมื่อเกิดความกำหนัดยินดี ก็เกิดราคะ เมื่อเกิดราคะ ก็เกิดอวิชชา สร้าง
บาปสร้างกรรมก็เกิด แก่ เจ็บ ตาย

ตามหลักการแพทย์แผนโบราณที่เรียนมา เขาบอกว่า พระพรหม
นี้สร้างคนมา ๒ คน ต่อมากินจวนดิน กินเสร็จก็ลูปท้อง แล้วเกิดลูกมา ๑๒
คน พระอาทิตย์ก็ดวงก็ดวงก็เกิดตามมา เป็น ๑๒ ราศี ส่งไปอยู่ ๑๒ ประเทศ

พอเกิดมาก็เลสก็มาแทรก สายดำก็มาแทรก ก็เลสของคนมา
จากสายดำ ถ้าดับก็คือดับกิเลส คำว่าโลกนี้ก็มีมนุษย์โลก สัตว์โลก เทวโลก
หลักธรรมะก็กล่าวไว้อยู่แล้ว

ตามหลักธรรมะก็กล่าวเรื่องการเกิดไว้อีกอย่าง ธรรมะไม่ให้มีเกิด แก่ เจ็บ ตาย แล้วเมื่อไหร่จึงจะไม่เกิด ก็ต้องไปนิพพาน

หลวงพ่от่านทักอะไรใคร ก็จะเป็นอย่างนั้น เคยสัมผัสมาหลาย ครั้ง ทั้งเรื่องเจ็บป่วย และเรื่องตาย หมอเคยอยู่ในเหตุการณ์ครั้งหนึ่ง คือเด็กสมัยก่อนก็บ้าๆ บอๆ เสียสติ เวลาเรือแล่น สมัยก่อนเรือ นั้นจะแล่นเร็วมาก แล้วเด็กจะเกาะเรือตามสายน้ำมาเรื่อย สติไม่ตี ท่านบอกว่ามันไม่หาย มันไม่บ้าแต่มันบอ ไม่หาย แล้วหลวงพ่от่านจะบอกเอง จะเป็นจะตาย ดีไม่ดีท่านบอกเอง ไม่ต้องไปจุจิกกับท่าน ท่านรู้ดี ท่านจะไม่ตายสงเดช และไม่อวดรู้ หลวงพ่อเป็นองค์พระที่ปฏิบัติตนดีมาก

พระของขวัญของหลวงพ่อดังค์ดีลือชื่อ ทุกองค์ ถ้าใครเอาไปใช้ ในทางที่ถูกต้องสมัย นั้นมีบางคนเอาไปทิ้งทะเล ทิ้งแม่น้ำ ทว่า พระของหลวงพ่อดังค์มีกระดูกมีอะไรต่ออะไร ผสมอยู่ จริงๆ แล้ว ก็จะมีเกศาของหลวงพ่อดังค์ ผสมอยู่ทุกองค์ และดอกมะลิ ดอกมะลินี้ก็มี กายสิทธิ์ กายสิทธิ์นี้ก็มีจริงๆ นะ ในลูกหินมี กายสิทธิ์ มนุษย์เรา ถ้ามีจักรพรรดิ มหาจักรพรรดิยังรวบ กายสิทธิ์ก็ ยิ่งลูกใหญ่ คนมีบุญถึงจะมีกายสิทธิ์ อย่างพวกแก้วแหวนเงินทอง ก็มี กายสิทธิ์อยู่ทั้งนั้น เรามองไม่เห็น ต่อเมื่อนั่งธรรมะ จึงจะรู้จะสัมผัสได้

ตอนท่านทำพระของขวัญ ก็ได้ช่วยหลวงพ่อ ท่านยังบอกเลยว่า “เอ็งไม่เอาเหอ ๒๕ บาท” ใครมีพระหลวงพ่อดังค์ได้สมบัติพันล้าน ความ นัยของหลวงพ่อดังค์ที่พูดก็คือ ที่เราสร้าง ๒๕ บาท เงินอันนี้ไปสร้างโรงเรียน พระปริยัติธรรม หลังแรกของวัดปากน้ำ ศาลาหลังนั้นะ พระไปเรียนไป ศึกษาพระปริยัติธรรม ก็จะได้บุญตลอด แล้วทำไมจะไม่มีพันล้าน จะมี

มากกว่าพันล้านอีกจะติดตัวไปเป็นร้อยๆ ชาติ

พระของหลวงพ่อก็ถ้าเอาไปใช้ในทางไม่ดี ไปปล้นหลอกหลวง ก็ไม่ได้ผล ต้องใช้ในทางกุศลเท่านั้น ตอนที่ทำพระรุ่น ๔ นั้น หลวงพ่อกำนมรณภาพไปแล้ว ตอนที่หม่อมมีพระของขวัญของท่านก็ไม่ได้รักษา ท่านเคยเตือนว่า “ระวังพระจะหายนะ” ต่อมาพระก็หายจริงๆ ตอนนี้มีล็อกเก็ตของหลวงพ่อบังคับด้วย ก็พอใจแล้วที่มีล็อกเก็ตนี้ เพราะเคยฝันว่ามีคนมาทำร้าย ฝันมากใช้ล็อกเก็ตนี้ช่วย พวกมารก็หนีหมดจึงออกไปเช่าล็อกเก็ตมา ล็อกเก็ตนี้ศักดิ์สิทธิ์มาก ตอนเช้ามีดวงหนึ่งไปใส่บาตรแล้วสุนัขตัวใหญ่มากเลย มันกระโดดกัดที่ศรีษะและก้านคอ แต่กัดไม่เข้า ๒ ครั้งนะ หมาดูตัวเดียวกัน เราก็ดูใจ ตอนหลังจึงไปต่อว่าเจ้าของว่า ทำไมทำอย่างนี้ไม่ดูแลให้ดี เขาก็เลยเอาตะกร้อครอบปากมันไว้ หลวงพ่อกำนมจะเตือนอยู่ตลอดเวลาว่า อย่าประมาท เราจะคว่ำชนไม้หรือจะคว่ำดวงแก้ว คนที่ไม่มีธรรมะเหมือนกับชนไม้ ถ้าเรามีธรรมะเหมือนกับมีดวงแก้วเกาะ เราไม่ไปนรกแน่นอน เพราะถ้าเรามีดวงแก้วมีดวงธรรม เราก็มองการทำบาป เราเห็นแล้วว่าแม้แต่การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตฆ่ามดฆ่าปลวก ช้างในเขาก็คือคนเหมือนเราทั้งนั้น ลักทรัพย์แม้แต่บาทหนึ่งเพื่องหนึ่งเราก็มองเขาของเขา

แล้วโรคเอดส์บางคนไปคิดค้นหายารักษา อดหลับอดนอน ยาแก้โรคเอดส์มั่งที่สุดคือ คีลซ้อ ๓ เราละเว้นไม่ทำให้ไปล่าสอนทางเพศ ชื่อสัตย์ต่อภรรยาที่ไม่เป็นเอดส์ แล้วมูสาที่พูดส่อเสียดพูดโกหก พูดเพ้อเจ้อ สุรานะกับหนึ่งก็ขาดแล้ว เดียวนี้เขาบอกว่า สุราเมระยะมีชชะปะมาทัญฐานา เวะระมะณี สุรากินเป็นระยะๆ แปลความหมายกันเป็นอย่างนี้ แล้วปาณาติปาตา เวะระมะณี ปาณาฆ่ากินแล้วไม่บาป ผิดคีลซ้อ ๓ นะตคนราก็บอกเอาขวานไปเล่มหนึ่ง ไปถากต้นจ้าว เดียวนี้เป็นอย่างนี้กันแล้ว

เวลาทำบุญนะ อย่าไปผลัดก่อน ให้รวยก่อนแล้วมาทำ รอให้

รวยก็ตายก่อน มารมาตัดรอนได้ เราต้องให้คู่กันระหว่างโลกกับวัด มีวิชาชีพเราก็ต้องทำ แต่บุญเราก็ต้องทำคู่กันไป จะคอยให้รวยก่อน แล้วค่อยทำ มันไม่ทันแล้วต้องทำคู่กันไป

สมัยที่ทำวิชาหลวงพ่อก็ไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกทาง ให้อยู่ในวิชาอย่างเดียว ให้แก่ในเหตุ หนึ่งแน่นอน ละเอียดลงไปๆ แล้วนั่งสมาธิทุกวัน ไม่เบื่อและไม่ต้องเคร่งครัดทำสบายๆ และท่านจะเตือนอยู่เรื่อย ไปถึงไหนแล้ว ท่านจะรู้ ตอนเย็นตอน ๕ โมงเย็น ต้องเข้ามานั่งฟังวิชา เข้าหมดรวมหมดทุกคน หลวงพ่อก็จะอบรมสั่งสอน มีระเบียบมาก ออกมาข้างนอก ให้รีบๆ ไม่ให้คุย ออกมานานไม่ได้ต้องดิ่งในธรรมะ

ภารกิจหลวงพ่อก็จะเยอะมาก แทบไม่ได้พักผ่อน และท่านมีบุญมาก ท่านเป็นต้นธาตุต้นธรรมในกลุ่มพระ ท่านเดินนำพระเป็นร้อยๆ องค์ ท่านเป็นเหมือนพระโพธิสัตว์องค์หนึ่ง ลักษณะของท่านนะผิวท่านจะขาวเกลี้ยงเงลา ผิวท่านผ่องใส พุดท่านก็ไม่ติดขัดเลย หาต้นธาตุต้นแบบอย่างหลวงพ่อก็ไม่มีอีกแล้ว แต่ก่อนก็มีคนมาโจมตีหลวงพ่อก็แต่สิ่งที่โจมตีนั้นไม่จริงนะ มีเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ข้างเคียง หลวงพ่อก็ให้แก่นิเกนเหตุ แก่ให้เป็นดี จะนึกให้หลวงพ่อก็ไปทำร้ายใครนะไม่มีหรอก หลวงพ่อก็ไม่เคยทำร้ายใคร ที่จะบอกให้ทำร้ายมัน ให้เซฟมันไป ไม่มีหรอก มีแต่ให้มันดีขึ้น ถ้ามีเรื่องกับผู้ชายก็ให้ผู้หญิงไปเจรจา ถ้ามีเรื่องกับผู้หญิงให้ผู้ชายไปเจรจา อย่างเซฟนี่คือเวลาเขาสาายดำ ท่านก็จะให้เซฟคืออย่าให้เกิดขึ้นอีก อย่างบางคนที่อยู่คณะทำวิชาแล้วออกไปจะกลัวมาก หลวงพ่อก็เซฟหมดเลย คือหลวงพ่อก็เก็บไม้ให้มันเกิดเลย แต่จริงๆ แล้วหลวงพ่อก็ท่านไม่เก็บหรอก หลวงพ่อก็ไม่เคยทำร้ายใครแต่ที่เขาตกต่ำ เพราะไม่รักษารธรรมะ

ตอนที่เข็นขึ้นนั้น หลวงพ่อก็ตั้งให้เป็นอาจารย์สอนธรรมะ ไปสอนที่สุพรรณ ก็มีลูกศิษย์มาก ต่อมาป่วยและจะสึก หลวงพ่อก็ท่านไม่ให้สึก ท่านบอกว่า “เอ็งจะสึกไปเตะกระดูกหรือ ทางโลกไม่มีอะไรดี” ท่านห้ามนะ

แต่สุดท้ายหมอก็สึก สึกแล้วก็ยังอยู่ที่วัดต่อนั้นป่วยไม่สบาย ป่วยมากเลย หลวงพ่อก็เลยให้แม่ชีขึ้นไปช่วยแก้ สึกแล้วจะลงไปหาญาติ ท่านถามว่า จะไปทำไม ก็บอกว่าจะไปขอเงิน ท่านก็บอกให้เอาไป ๓๐ บาทไปเบิกกับ คุณประยูร ไม่ต้องไป ให้นั่งทำวิชา แล้วจะลาท่านไปไหนนะ ท่านให้นั่งสมาธิไป พวกเราหมอต่อนนั้นก็ประมาณ ๑๐ ขวบกว่านั้นนั้นก็วัยรุ่นทั้งนั้น ท่านบอกเรานั่งธรรมะแล้ว จะต้องไปหาเขาทำไม ท่านสอนให้อ่อนน้อม ถ่อมตน ให้รักสายธรรมะ

พอสึกได้ลักพัก เรียนหนังสือเพิ่ม แล้วก็มาแต่งงาน มาเจอคุณจตุติตอนกลับบ้าน ตอนบวชเราก็เคยอธิษฐานจิต ขอให้เจอคนดีที่มีศีลธรรม พอเจอแฟนคนนี้ก็บอกว่า ถ้าหลวงพ่ออนุญาตให้แต่งก็

คุณจตุติ - คุณจินตนา โอสถ

แต่นั้นะ คุณจตุติก็ไปขอหลวงพ่ ครึ่งแรกหลวงพ่ไม่ให้ ครั้งที่ ๒ ถึงให้ ท่านบอกว่า ออกไปข้างนอกไม่ใช่สบายนะ ต้องไปแตะกระดูก ตอนแต่งงาน หลวงพ่อก็ไปฉันที่บ้านด้วย มีพระมา ๙ องค์ พระที่มากับหลวงพ่ารู้สึกว่า ตอนนี้จะไม่เหลือแล้ว มีพระมหาวิชัย อาจารย์เฉลียว ท่านชวลิต ฯลฯ แล้วหลวงพ่ท่านก็สอนธรรมะ “เอ็งนะ ไฟในอย่าเอาออก ไฟนอกอย่าเอาเข้า สมณะชีพรามณ์นะลูกนะ ใครไม่ให้ช่างเขา เราต้องให้ แล้วให้สร้างสาธารณกุศลต้องตื่นก่อนนอนทีหลัง แล้วก็สอนสามีว่า ถ้าทำบุญ ไม่ให้ห้าม เขาจะสร้างบุญสร้างกุศลไม่ให้ห้าม แล้วก็สงเคราะห์ญาติฝ่ายภรรยาฝ่ายสามี” วันแต่งงานนั้นท่านฉันเสร็จแล้ว ท่านก็กลับวัด ท่านไปถามครูญาติว่า มันจะมีลูกกี่คน ก็บอกว่าจะมี ๗ คน แล้วก็ ๗ คนจริงๆ ตรงตามที่แม่ชีพูด

พอแต่งงานชีวิตก็ยิ่งกว่าทะเลอีก ลำบากมากๆ ตอนนั้น ชีวิตตกต่ำที่สุด เมื่อลำบากหนักเข้าก็นั่งสมาธิ หลวงพ่อท่านก็มาหา มาเข้าฝัน ท่านบอกว่า “เอ็งนะ ถ้ามีวิชาเอ็งจะไม่ลำบากหรอก” เราก็บอกหลวงพ่อกว่า วิชาของลูกเนี่ย ทำสมาธิอยู่ทางโลกลูกไม่เก่ง พอออกมาแล้ว เย็นปักถักร้อยได้ แต่ไม่เก่งเลย ลูกจะเอาวิชาความรู้ที่ไหนมาประกอบอาชีพ ท่านก็บอกว่า “เอ็งมีวิชาความรู้จะไม่ลำบาก”

ชีวิตลำบากมากเลย สามิตแต่งงานลูกก็เยอะ แล้วสามีก็ก๊วยอีก หลวงพ่อก็มาเข้าฝันอีก ตอนครึ่งหลังครึ่งตื่น ท่านบอกเอ็งตั้งใจให้ดินะลูกนะ ทองคาถานั้นจะจดจำไว้ละ ต่อไปเอ็งจะได้ไม่จน “สิริวิระ มหาวิระ มหาลาภะ” พอตื่นขึ้นมาก็เล่าให้สามีฟัง สามีกักรับจดแล้วใช้ท่อง สามีป่วยเป็นโรคมะเร็ง สมัยนั้นไวรัสลงตับ ตายลูกเดียว ตาเหลือก รักษาลำบาก พอหลวงพ่อบอกเท่านั้น ก็มีคนรู้จักมาแนะนำว่าให้ไปถอนหญ้าคา ก่อนถอนก็บอกว่า “พ่อหญ้าคา แม่หญ้าคา ขอให้กินยาแล้วหายขาด” หลังได้คาถา พอมากินยาหม้อนั้นก็หายเลย เพราะหลวงพ่อช่วยไว้ สามีจึงรอดชีวิต

หลังจากนั้นก็สมัครงาน ปรากฏว่ามาได้งานที่การไฟฟ้า แผนกการเงินสอบผ่าน สมัยก่อนต้องผ่านทางด้านกฎหมายดูว่าเคยทำอะไร ผิดพลาดบ้างไหม ปรากฏว่าผ่าน แล้วชีวิตก็ดีขึ้นเรื่อยๆ เราก็เลยเอาพ่อแม่สามีมายู่ด้วย พอมายู่จากที่พ่อของสามีชอบไปจับปลา และทานเหล้า เราก็ห้ามแล้วให้ใส่บาตร วันหนึ่งงูเข้ามาในบ้าน งูนั้นร้ายมากเลย พ่อไปตีจนมันเจ็บ ตอนเย็นไปช่วยพ่อทำกับข้าว งูก็มากัดหมอยะนะ กัดนิ้วโป้ง กัดไม่ปล่อยเลยนะ คิดว่าตัวเองคงต้องตายแน่ๆ พอกัดได้สักพัก ก็รู้สึกจิบเข้าไปในหัวใจพิษแล่นขึ้นมา เลยนึกถึงหลวงพ่อ “หลวงพ่อช่วยลูกด้วยๆ” ลูกก็สร้างแต่บุญ ถ้ามาตายด้วยอสรพิษ ลูกก็ไม่เสียตายชีวิตหรอก พอพ่อได้ยินดิฉันร้อง ทั้งพ่อทั้งสามีและคนใช้ ก็เอาไม้มาไล่ตุงจะฆ่าให้ตายให้ได้ งูนั้นตัวใหญ่มาก แต่ดิฉันไม่ให้ฆ่า ไม่ให้ทำนึกว่าจะตายก็ตาย จิตก็สัมผัส

ถึงหลวงพ่อดลอด คือพอเรานึกถึงอะไรสิ่งนั้นก็จะมาสัมผัส นึกถึง หลวงพ่อตลอดทางมาถึงโรงพยาบาลจุฬา พอ ๔ ทุ่มคุณหมอบอกว่า ต้อง ๒ ยามจึงจะพ้นขีดอันตราย พอ ๒ ยามก็พ้น กลับบ้านได้ อีก ๗ วัน ตัวนั้นก็มาอีก พอก็เอาไม้ตีมันจนตาย หมอกลับไปถึงบ้านรู้สึกเสียใจเลย จึงให้พ่อบวช

ตั้งแต่นั้นมาก็สัมผัสกับหลวงพ่อดลอดน้ำเรื่อยมา ออกจากวัด แล้วต้องมีศีลประจำ หลวงพ่อบอกว่า “ออกจากวัดแล้ว ถ้าทิ้งธรรมะ จะลำบาก” จึงเตือนตัวเองว่า จะลำบากยากเข็ญใจยังงี้ก็จะมีศีลคำ เตือนของหลวงพ่อ หลวงพ่อสอนอย่างไร ก็ยึดมั่นถือมั่นในศีล สมธิ ปัญญา ถึงจะลำบากมาก ไปอาศัยญาติอยู่ เขามีเงินทองเป็นตะกร้าแม่ บาทหนึ่งเราก็ไม่ได้ไปล้วงไปหยิบ แต่พอของเขายหายเขาก็โทษเรา เพราะ เราจน อาศัยเขาอยู่

เพื่อนของหมอบางคนออกไป ลำบากมากจะไม่ให้ลำบากได้อย่างไร เหล้าก็กิน चनाดเป็นผู้หญิงนะ ทั้งปลา ทั้งกบก็ฆ่าหมด แล้วจะไปได้ดีได้ อย่างไร ถ้าออกไปแล้ว แต่ปฏิบัติธรรมะของหลวงพ่อ มีศีลด้วย ก็ไม่ลำบาก จะทำอะไรก็เป็นเงินเป็นทอง เงินทองเดี๋ยวก็มา แต่ต้องให้ถูกส่วน ไม่ใช่ ว่าเราไปทำในสิ่งไม่ดี จิตเรานั้น ถ้านึกถึงหลวงพ่อ หลวงพ่อดท่านก็จะมา อยู่กับเรา ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดแล้ว ท่านก็จะแยกภาคมาอยู่กับเรา วิชชา ธรรมกายของหลวงพ่อดท่านลึกซึ้ง

เมื่อต้นปีที่ผ่านมา หมอไปเลี้ยงพระแถววัดปากน้ำ ฝันว่าหลวงพ่อด ท่านมากับเด็กคนหนึ่ง หมอได้ถวายสังฆทานกับหลวงพ่อด หมอกำลัง ถวายสังฆทานท่านก็เรียกชื่อ “จินตนา คำว่า ลึกซึ้งปะทั้ง สะมาทิยามิ แปลว่าอะไรวะ” ย้ำด้วยนะ หมอก็ตื๊อๆ ว่าหลวงพ่อดท่านคงย้าให้รักษา ศีลให้มั่นคง เพราะศีลทุกข้อจะลงท้ายด้วย ลึกซึ้งปะทั้ง สะมาทิยามิ หมด อย่างทอดทิ้ง

หมอมจะไปเลี้ยงพระประจำ
ทุกปี เลี้ยงหมดทั้งวัดเลย ทั้งแม่ชี
เหลือก็ไปแจกทานต่อไป เรื่องบุญ
เรื่องธรรมะ ถ้าเราไม่เคยสัมผัส
มันก็กลายเป็นล้งเล ไม่เชื่อมั่น ถ้า
เราเคยนั่ง เคยสัมผัสแล้ว เราจะ

เชื่อมั่นเมื่อเราเชื่อก็เกิดผลอัศจรรย์ ทำให้เราไม่ยอมทำบาป รู้สึกว่า
อะไรๆ บนโลกרקไปทุกส่วน อยากจะสร้างแต่บุญ ไม่อยากทำบาป
วิชาของหลวงพ่อดำน้ำเตี้ยอย่างหนึ่งคือ มีแต่ให้ การให้นี้ ยิ่งให้
ยิ่งรวย อย่างพระเวสสันดรยิ่งให้ยิ่งรวย ชูชกยิ่งขอยิ่งแย

ตอนนี้หมอก็ตั้งกองทุนให้หลวงพ่อดำน้ำเตี้ย ตอนทีหลวงพ่อดำน้ำเตี้ย
ไปนั้น เคยไปถวายปัจจัยหลวงพ่อดำน้ำเตี้ย ท่านให้เอาใส่ตู้บริจาค พอต่อมา
ปรากฏว่าเงินไปเข้ากองทุนหลวงพ่อดำน้ำเตี้ยเป็นกองทุนที่ ๑ และเป็นประธาน
กลั่นตลอดชีพ กองทุนที่ตั้งไว้ ก็ทำสิบกว่าปีแล้ว ทำมาเรื่อยๆ จาก
กรรมการต่อมาก็เป็นประธาน ฐานะเรายิ่งทำยิ่งรวยเราไม่ทิ้ง ตอนนีรู้สึก
ว่าฐานะเราดีขึ้น เพราะทำบุญมาตลอด เราปฏิบัติตามคำสั่งสอนของ
หลวงพ่อดำน้ำเตี้ยไม่เคยผิดพลาด อะไรดีๆ จะปรากฏ ที่จะเกิดเหตุร้ายแรงขึ้น
เดียวก็คลี่คลาย อัศจรรย์มาก หลวงพ่อดำน้ำเตี้ยตอนปี ๒๕๐๒ ตอน
นั้นก็กระวนกระวายมาก นอนไม่หลับ พอรู้ข่าวว่าหลวงพ่อดำน้ำเตี้ยไปสงฆ์
ท่าน ตอนนั้นทั้งวัดร้องไห้กันระงมเลย เศร้ามาก มันซึมไปหมด บอกไม่ถูก
รู้สึกเย็นมาก ท่านมรณภาพในกุฏิ ท่านไปอย่างสงบ หลวงพ่อดำน้ำเตี้ยเป็นอริยสงฆ์
ที่มีเมตตาสูง มีบารมีสูง ท่านอยากให้ทุกคนเป็นธรรมะ หลวงพ่อดำน้ำเตี้ยรัก
ธรรมะมาก สอนให้หลุดพ้น ถ้าเรายึดมั่นในคำสอนของหลวงพ่อดำน้ำเตี้ยจะไม่
ผิดหวังเลย ไม่มีอะไรจะมาเปรียบเทียบกับหลวงพ่อดำน้ำเตี้ยได้ ท่านเป็นพ่อในสายธรรม
ที่แท้จริง